

положения, топлото, нѣжното чувство въ човѣка ту се губи, ту отново се проявява, т. е. ту се смалява, ту се разширява. Това приятно чувство трае само мигъ, но когато се изгуби, въ съзнанието на човѣка остава известна празнина. Най-малката причина е въ състояние да доведе човѣка въ положение да изгуби това приятно, красиво чувство. Но както сте изгубили това чувство, така можете да го придобиете. Следователно, схващайте живота като моментъ. Той се проявява въ време и пространство, но е извънъ времето и пространството. Възъ основа на това, животътъ не може да се обхване, но може да се почувствува. Ето защо, човѣкъ само констатира, че се е проявило, или че е изчезнало това чувство, но кога е станало това, не може да се опредѣли. Моментътъ, въ който се проявява животътъ, е извънъ времето и пространството.

Ако теглите права линия презъ срѣдата на човѣшкото лице, ще се образува буквата Ж. Това показва, че човѣшкото лице се поляризира, т. е. раздѣля се на две части, въ едната отъ които на първо мѣсто седатъ чувствата, а на второ мѣсто — мисълта. Въ другата частъ на лицето е точно обратно: на първо мѣсто сж мислитѣ, а на второ — чувствата. Когато говоримъ за човѣка на плътта, т. е. за човѣка, който слиза, разбираме, че въ него чувствата сж взели надмощие надъ разумния животъ; когато се говори за духовния човѣкъ, разбираме, че разумниятъ животъ въ